

Yazmak İstiyordu

ÜÇÜNCÜ MEVKİ: BİR BAŞARI ÖYKÜSÜ

Siyah bazalt taşlı, kalın duvarlı, toprak damlı tipik Diyarbakır evlerinden birinde doğmuş. Göreceli olarak varsıl sayılıarmış. Çünkü kiracı değil, oturdukları evin sahipliği onlarınmış. Mahalle çocukları ile Mazganalarda, toz toprak içinde oyun oynayarak geçen çocukluğunu anlatırken, özlediğini söyledi.

Ortak kullanım alanları hariç her ailenin bir göz odada yaşadığı bir avlunun etrafında dizili yoksul işi evlere Diyarbakır tabiriyle "Mazgana" denildiğini daha sohbetin başında belirten Davut Ökütçü, 6 yaşında babasız kaldığını, 12 yaşında Diyarbakır'dan İstanbul'a tek başına gittiğini, tren biletinin üçüncü mevki olduğunu ve evdeki altın köstekli saatin de satıldığını söyledi.

İki takım elbise, üçüncü mevki tren bileti, İstanbul'a Haydarpaşa'dan giriş yapmak, en hafif tabirle, film sahnesi gibi.

Bugün yönetim kurulunda bulunduğu okula, o günlerde öğrenci olmak için yollara düşer.

Üçüncü mevki bilet, önce bir şiirde gözüme çarpmıştı. Bunu da anlatacak olmamın yeri mi bilmem?

Yurtlarda büyümüş bütün büyükler bilir, yersizliğin de kendi içinde bir şanı vardır. Bu şan, özlemekten gelir. O denli özlemeye alışsınız ki! Sonraları, çok sonraları, yanımızdakileri bile özlersiniz.

O şiir Turgut Uyar'ındı.

"Bir Gün Sabah Sabah".

Tam şu bölümü...

"şarkılar söylemişim pencereden, uyanıp uyanıp yine dalmışım.

biletim üçüncü mevki, fakirlik hali.

lületaşından gerdanlığa gücüm yetmemiş,

sana sapanca'dan bir sepet elma almışım." (Büyük Saat, Yapı Kredi Yayınları)

Üçüncü mevki bilet, bir öyküde de karşıma çıktı.

Sait Faik Abasıyanık, "Semaver" (1936) kitabında "Üçüncü Mevki" adlı öyküsünde, 1930'ların tren yolculuklarını anlatır.

Bugün Sait Faik öykü yarışması, Darüşşafaka tarafından düzenleniyor. Bütün bunlar tesadüf mü?

Davut Ökütçü, "Yıl 1958. Son sınıfta ilkokullar arasında 'Verem Haftası' nedeniyle yapılan kompozisyon yarışmasında Türkiye üçüncüsü olmuşum. İlkokul müdürüm (Başöğretmen) Nuri Araz benim maddi durumumu bildiği için, Darüşşafaka'ya gitmem gerektiğini söyledi" diye anlatıyor.

Bundan sonrası da ilk başladığı gibi başarılı geçen okul yıllarıdır.

1969 yılında Robert Kolejinin (Bugün Boğaziçi Üniversitesi) Kimya Mühendisliği Bölümü'nden mezun olur. Yurt dışında Yüksek Lisans (Master) yapmak için imkan ararken Vehbi Koç'un kurduğu Türk Eğitim Vakfı'nın ilk defa yurtdışı lisansüstü burs vereceğini öğrenir ve sonuç yine değişmez. Amerika'ya gönderilecek on öğrenci arasında yer alır. Bu burs ile ABD'de Syracuse Üniversitesi'nde

Endüstri Mühendisliği dalında master yapıp yurda döner.

Bugün Türk Eğitim Vakfı'nın üyeleri arasında yer aldığını söylemem gerekiyor.

İş hayatı bir terzinin yanında çıraklıkla başlamış. Bu biraz kısa sürmüş. Bunu anlattığında da hiç şaşırmadım açıkçası. Diyarbakırlılığın biraz gereğidir bu durum. Hele Alipaşalı olmak, bir tek yoksulluğa tekabül etmez, biraz bıçkınlık gerektirir.

"Kazandığım ilk parayı kalfa elimden alınca, o gün işi bıraktım."

ABD'den dönünce, 1971 yılında Koç Grubu'nda işe başlar. Koç Holding Tüketim Grubu Başkan Yardımcılığı'na kadar uzanan 32 yıllık çalışma hayatı, muhtelif şirketlerde üst düzey yöneticilik ve yönetim kurulu üyelikleri ile devam eder. 2003 yılından beri emekli olduğunu söylediğinde, çalışmıyor olduğunu anlamadım zaten!

"Emekli olduktan sonra tüm zamanımı 2002'de Yönetim Kurulu Başkanı olduğum Darüşşafakalılar Derneği ile tek amacı Türkiye'yi Avrupa Birliği'ne taşımak olan İktisadi Kalkınma Vakfı'nın çalışmalarına verdim. Ayrıca benim hayatımda özel bir yeri olan Türk Eğitim Vakfı'nda da iki dönem Yönetim Kurulu üyeliği yaptım."

Hayatı bir kompozisyon yarışmasıyla değişen Davut Ökütçü, sözcüklere yakınlığını, memleketi Diyarbakır'da bir çocuk kütüphanesinin kuruluşuna kadar ilerletir.

Kütüphanenin açılış öyküsünü Şeyhmus Diken, 27 Mayıs 2015 tarihinde Tigris'teki köşe yazısında yazar. "Sekiz yıl önce, 2007 yılında yine mayıs ayıydı. Sur içinde Mardinkapı yolu üzerindeki namıyla müsemma Abbas'ın Parkı'nın hemen karşı sokağında Salos Mescidi'nin arkasındaki sokakta bir Çocuk Kütüphanesi açılacaktı."

Bu kütüphanenin adı, Davut Ökütçü Çocuk Kütüphanesi'ydi.

Yaşar Kemal bilmem hangi kitabında, "insanoğlu, umutsuzluktan umut yaratandır" diyor. Bunu yazmışım eski bir deftere, kitabın ismini yazmamışım.

Üçüncü mevki tren bileti, bir başarı öyküsüne yol aldı ya! O öyküden benim payıma, ilk elden dinlemek ve size ulaştırmak düştüğü için şanslıyım.

Ashında sadece bu kadar da değil. Yaşar Kemal Vakfı kurucu üyeliği de var. Tanışmamıza vesile olan... (2017 yılında, Yaşar Kemal anma töreninde tanıştık.)

Biraz önce aradım, sağlık durumuyla ilgili endişelerim var. Konuşamadık. Sonradan mesaj yazdı.

O mesaj da aşağıda yazılı olduğu gibi! "Adam deli olmaya görsün. Pazartesi hastahaneden taburcu olur. Çarşamba Diyarbakır'a uçar. 3 Günde 19 okul dolaşır, Darüşşafaka'yı anlatır. Arada bir de kalp spazmı geçirir. Bana delisin diyorlar, yerden göğe haklılar. Ama her şey anne ya da babası hayatta olmayan daha çok çocuğumuza, Darüşşafaka'nın sunduğu imkanları anlatabilmek için. Çevrenizde 4. sınıfta okuyan bu nitelikteki çocuk tanyorsanız, Darüşşafaka'nın sınavına girmeye teşvik edin."

Büyük bir şehre tek başına gidenler, elbet bir gün bir hikâyede karşılaşılacaklardı